Mt 25,1-13

Milí bratři, milé sestry, myslím, že i ti z vás, kteří nejste skauti, znáte skautské heslo: „Buď připraven!“ Nevím přesně, na co všechno má být připraven skaut, ale křesťan má být připraven na Ježíšův příchod. Tématem adventní doby, která za nedlouho začne, je příchod Spasitele. Je to doba přípravy na oslavu Ježíšova narození, je tedy zaměřena na první příchod Božího Syna k lidem a zároveň je to také doba, která nás chce v myšlenkách směrovat k očekávání druhého Kristova příchodu na konci věků.
S tím souvisí příchod Božího království v plnosti. Ukončení dějin hříchu a prosazení Boží vlády nad světem. O tomto příchodu Božího království vypráví několik podobenství, která Ježíš podle Matoušova evangelia uvádí následně po tom, co mluvil o příchodu Syna člověka. Tím Synem člověka je Ježíš, který přijde na konci věků s mocí a slávou, aby soudil všechny národy. A s ním přijde i nebeské království v plnosti. Bude to chvíle naplnění našich proseb, které jsou součástí modlitby Otčenáš, ve které k Bohu voláme slovy: *„… přijď království tvé.“*
V podobenství o deseti družičkách je nebeské království připodobněno k družičkám, které čekají na příchod ženicha. Až přijde ženich, mnozí s ním vejdou na svatební hostinu, která je v evangeliích častým obrazem Božího království. Na hostině jsou lidé spolu, mají všeho dostatek a radují se. Je moc fajn být na takové hostině. A Ježíš v tomto podobenství říká, kdo s ním při jeho příchodu na svatební hostinu vejde a kdo ne.
Jednoduše řečeno, vejdou ti, kteří jsou připraveni. Motiv připravenosti se objevuje také v Ježíšových předchozích slovech: *„Buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete.“* (Mt 24,44). My nevíme, kdy Ježíš přijde jako Syn člověka, tedy v moci a slávě, aby v plnosti prosadil Boží království. A protože to nevíme, potřebujeme být připraveni stále. Nemůžeme si říkat, že ještě máme dost času a že se budeme na jeho příchod připravovat až za rok nebo až budeme v důchodu nebo až budou naše děti víc samostatné. Takto kalkulovat se prostě nedá. Počítat s Kristovým příchodem je potřeba stále.
Ježíšova podobenství zdůrazňují nečekanost jeho příchodu. On přijde jako zloděj v noci. To znamená nečekaně, překvapivě, tak, že nás to zaskočí. V podobenství o deseti družičkách je motiv překvapení zdůrazněn tím, že ženich nešel tak dlouho, až všechny družičky usnuly. Trvalo to tak dlouho, že všechny udolal spánek a pak jsou překvapené, že ženich už jde. Po dlouhé době, když ženich konečně přichází, tak družičky náhle procitnou. Teď nadešla jejich chvíle. Je to noční scéna a jejich úkolem je posvítit ženichovi, mají svítit ve svatebním průvodu. A některé na to jsou připraveny a jiné nejsou.
Připraveny jsou ty, které počítaly s tím, že ženich se může opozdit, že to může trvat dlouho, než přijde. Jsou vybavené na dobu dlouhého čekání. To jsou rozumné družičky. Jejich pošetilé kolegyně s dobou dlouhého čekání nepočítaly. Nepřipravily se na to, že se doba čekání na ženicha tak protáhne, a proto, když nakonec ženich přijde, tak nemají, jak posvítit, protože jim došel olej. Jejich světlo vyhaslo.
Motiv světla je něco, s čím se v Matoušově evangeliu setkáme na více místech. Patrně nejznámější místo je v Ježíšově kázání na hoře: *„Vy jste světlo světa… tak ať svítí vaše světlo před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích.“* (Mt 5,14n). Ježíšovi učedníci jsou světlem tohoto světa. To je i role družiček při příchodu ženicha, být světlem. Z toho hlediska můžeme říct, že jde o to zůstat v této roli, zůstat tím světlem až do konce. Nevyhořet.

Pošetilé družičky při příchodu ženicha říkají: *„Naše lampy zhasínají.“* (v. 8). Došlo jim palivo. V podobenství je tím palivem olej. Moudré družičky mají oleje dost, pošetilé nedostatek. Není snadné říct, co přesně tento olej v podobenství představuje, ale rozhodně je to něco, co se nedá nějak narychlo předat. Ten, kdo ho má hodně, ho nemůže dát tomu, kdo ho má málo. Takto to nefunguje.

Olej se nedá na poslední chvíli, nějak narychlo, opatřit. Družičky, které se o to pokusí, promeškají klíčový okamžik příchodu ženicha a nevejdou s ním na svatbu. Nevejdou do Božího království. Když pak chtějí být dodatečně vpuštěny, ženich jim říká: *„Neznám vás.“* Tato slova nacházíme v Matoušově evangeliu ještě na jednom místě. Jsou to Ježíšova slova, která se také vztahují k onomu dni a ke vstupu do království nebeského: *„Ne každý, kdo mi říká Pane, Pane, vejde do království nebeského; ale ten, kdo činí vůli mého Otce v nebesích. Mnozí mi řeknou v onen den: Pane, Pane, což jsme ve tvém jménu neprorokovali a ve tvém jménu nevymítali zlé duchy a ve tvém jménu neučinili mnoho mocných činů? A tehdy já prohlásím: Nikdy jsem vás neznal; jděte ode mne, kdo se dopouštíte nepravosti.“* (Mt 7,21-23)

Myslím, že to jsou nejhorší slova, která může křesťan slyšet. Slyší je lidé, kteří se hlásí k Ježíšovi jako ke svému Pánu, oslovují ho: *„Pane, Pane…“* Stejně tak družičky, které s ním nevešly na svatbu, volají: *„Pane, Pane…“* Ale Ježíš je nezná. Nepoznává se v nich.

Na základě toho bych řekl, že ta připravenost na příchod Pána je ve vytrvalosti. Vytrvalost v následování Ježíše, vytrvale na něj čekat a nenechat se dlouhým čekáním odradit nebo znechutit nebo nějak znejistit ve své roli Ježíšova učedníka, který má být světlem pro svoje okolí.

Spánek u nepřipravených družiček způsobí to, že si nevšimnou, že jejich světlo dohasíná. U těch připravených spánek vlastně žádný problém nezpůsobí. Jejich světlo svítí, i když spí a bude svítit až do konce.

Proto Ježíšova závěrečná výzva: *„Bděte tedy…!“* vlastně znamená, buďte pozorní k tomu, jestli jste ochotní a tím i připravení čekat, vytrvat a nevzdat to. Jestli to vaše nadšení pro Krista není krátkodeché. Jestli to není v poloze: „Chci to Boží království hned. A když to není hned, tak na to kašlu.“

Připravenost na to, že to může dlouho trvat, než přijde Boží království, pro nás znamená počítat s tím, že ty zásadní věci, po kterých toužíme, nemusí nastat hned a honem. Podobenství nám klade otázku, zda budeme světlem tak dlouho, jak dlouho to bude potřeba? V jiném podobenství je ta otázka položena podobně: „*Nalezne Syn člověka víru na zemi, až přijde?“* (L 18,8)

Shrnu, jak rozumím tomu, k čemu mě vede toho podobenství: Nespoléhat na to, že Ježíš a jeho království přijde nebo někdy brzo a zároveň, nepřestat s ním počítat. Čekat, že jistě přijde. Vědět, že nedoženu na poslední chvíli to, co jsem jako křesťan zanedbal a hlídat si duchovní zdroje. Nevyhořet. Být světlem vytrvale, což je možné jedině díky napojení na zdroj, ze kterého můžu duchovně čerpat. Žalmista píše: *„U tebe je pramen žití, když ty jsi nám světlem, spatřujeme světlo.“* (Ž 36,10)

*Pane, dopřej nám podíl na tvém království a veď nás tak, ať do něj vstoupíme spolu s tebou, až přijdeš ve své slávě. Pomoz nám být světlem a svítit vytrvale. Amen.*